

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/60/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011178
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:2120011178.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Romana Hargaša a členov senátu JUDr. Milana Straku a JUDr. Michala Eliaša, v trestnej veci proti odsúdenému X. S., nar. XX.XX.XXXX v S., A., trvale bytom S., S. XX, A., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 08.09.2022 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 02.06.2022, sp. zn. 6Pp/249/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 02.06.2022, sp. zn. 6Pp/249/2020 bol odsúdený X. S. podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6T/2/2003 zo dňa 02.03.2009 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5To/4/2010 zo dňa 03.02.2011 a bola mu uložená skúšobná doba v trvaní 3 roky.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal prokurátor sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia.

Prokurátor podanú sťažnosť dodatočne písomne odôvodnil. Podľa názoru sťažovateľa okresný súd nedostatočne vyhodnotil splnenie podmienok na podmienene prepustenie odsúdeného na slobodu. Vyjadril pochybnosť o spôsobilosti odsúdeného viesť na slobode riadny život vzhľadom na riziko recidívy a jeho nekritický postoj k trestnej činnosti. Preto navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť.

Odsúdený sa po vyhlásení napadnutého uznesenia vzdal práva podať proti nemu sťažnosť aj za osoby oprávnené podať sťažnosť v jeho mene. K sťažnosti prokurátora sa však odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu písomne vyjadril. Odsúdený nesúhlasil s dôvodmi sťažnosti prokurátora. Popieranie viny nemôže byť na ujmu jeho podmienene prepustenia, pričom poukázal na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. III. ÚS 2204/2017. Poukázal, že vďaka dobrému správaniu bol preradený z maximálneho stupňa stráženia do najnižšieho stupňa stráženia. Počiatočné nedostatky v správaní boli odstránené, svoju trestnú činnosť oľutoval, opätovne bol disciplinárne odmenený a po prepustení z výkonu trestu má zabezpečenú prácu. Z týchto dôvodov ústav svoje pôvodné hodnotenie zmenil a odporučil jeho podmienene prepustenie.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie

napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch jeho sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmienične prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmieničnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmieničné prepustenie každého odsúdeného krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmieničnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmieničného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmienične prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody.

V prejednávanej veci okresný súd na základe ostatného zrušujúceho uznesenia krajského súdu odstránil všetky vytýkané nedostatky. Pre svoje rozhodnutie si okresný súd obstaral potrebné podklady, vrátane spisu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6T 2/2003. Výsluchom psychológa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom neboli preukázané skutočnosti týkajúce sa tvrdených manipulatívnych tendencií v komunikácii a správaní odsúdeného. Vo vzťahu k trestnému stíhaniu ČVS: PPZ-338/NKA-PZ-BA-2013 bolo zistené, že príslušné kosovské justičné orgány zamietli dodatočnú žiadosť o povolenie trestného stíhania odsúdeného pre drogovú trestnú činnosť. Z tohto dôvodu krajský súd dospel k záveru, že okresný súd si pre svoje rozhodnutie zabezpečil dostatok podkladov a na ich základe náležite zistil skutkový stav veci.

Po preskúmaní správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, podľa ktorých záverov u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmieničné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Okresný súd správne poukázal na to, že uvedené ustanovenie podmieňuje podmieničné prepustenie odsúdeného splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením

svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti (nie však nevyhnutnosti) očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa názoru krajského súdu okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu.

Pokiaľ ide o splnenie zákonnej podmienky spočívajúcej v preukázaní polepšenia sa odsúdeného, krajský súd sa stotožnil s názorom okresného súdu, podľa ktorého v správaní odsúdeného vo výkone trestu došlo k pozitívnemu posunu. Dôkazom uvedeného je udelenie ďalších dvoch disciplinárnych odmien odsúdenému, ako aj jeho preradenie do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Ústav na výkon trestu, ktorý sa pôvodne negatívne staval k podmiennečnému prepusteniu odsúdeného, vzhľadom k pozitívnym zmenám v správaní odsúdeného a v plnení jeho povinností nakoniec jeho podmiennečné prepustenie odporučil. Z hodnotenia ústavu tiež nevplynuli žiadne skutočnosti o účelovom konaní odsúdeného, ktorý by bol schopný dodržiavať normy správania sa len pokiaľ je jeho správanie pod neustálou kontrolou. Zistenia okresného súdu prezentované v odôvodnení napadnutého rozhodnutia majú podľa krajského súdu súčasne úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Preto podľa názoru krajského súdu je dôvodný záver okresného súdu, že odsúdený vo výkone trestov odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák.

Pokiaľ ide o splnenie zákonnej podmienky možného očakávania, že odsúdený v budúcnosti bude viesť riadny život v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zákona, aj túto okresný súd vyhodnotil správne. Krajský súd konštatuje, že okresný súd neopomenul sa zaoberať aj skutočnosťami svedčiacimi v neprospech odsúdeného, na ktoré poukázal prokurátor v dôvodoch svojej sťažnosti a uviedol, prečo ho tieto skutočnosti nevedli k záveru o nemožnosti očakávať od odsúdeného, že v budúcnosti povedie riadny život. Podľa krajského súdu odsúdený počas výkonu dlhoročného trestu odňatia slobody preukázal, že má vybudované pracovné návyky a sociálne zázemie, ktoré mu budú oporou pri začleňovaní sa do spoločnosti. Pokiaľ prokurátor namietal trestnou minulosťou odsúdeného a rizikom jeho recidívy, krajský súd túto výhradu vyhodnotil ako nedôvodnú. Je pravdou, že odsúdený bol v roku 2003 podmiennečne prepustený s 3-ročnou skúšobnou dobou, v ktorej sa však osvedčil a následne už viedol riadny život až do nastúpenia výkonu trestu dňa 11.08.2017, z ktorého sa domáha podmiennečného prepustenia. Treba zdôrazniť, že trestnej činnosti, pre ktorú si aktuálne vykonáva trest odňatia slobody, sa dopustil v roku 2000, teda ešte pred zmieným podmiennečným prepustením. Preto je nepochybné, že pred spáchaním trestného činu, pre ktorý je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody, nebolo na odsúdeného pôsobené výkonom nepodmiennečného trestu odňatia slobody. S prihliadnutím na preukázané polepšenie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody tak možno rozumne predpokladať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny spôsob života, k čomu má dopomôcť aj skúšobná doba uložená v primeranej dĺžke.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.